

Sygn. akt I ACz 1435/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie: SA Marek Górecki

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 sierpnia 2013r.

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.**

przeciwko **P. H.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu

z dnia 26 czerwca 2013r. sygn. akt IX Gc 574/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/SSA Marek Górecki /-/SSA Mariola Głowacka /-/SSA Jacek Nowicki

UZASADNIENIE

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Poznaniu zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2013r. zarządził zwrot pozwu powódce.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że powódka wnosząc pozew nie podała adresu zamieszkania pozwanego i wniosła o ustanowienie dla pozwanego kuratora sądowego. Zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2013r. odmówiono ustanowienia kuratora do doręczeń w trybie art. 143 i 144 k.p.c. W uzasadnieniu wyjaśniono, że uwzględnienie wniosku o ustanowienie kuratora może nastąpić dopiero po uprawdopodobnieniu przez wnioskodawcę, że miejsce pobytu strony nie jest znane. Brak w pozwie uprawdopodobnienia tej okoliczności nie może skutkować zastosowaniem art. 130 k.p.c., bowiem uprawdopodobnienie okoliczności mających uzasadniać ustanowienie kuratora nie należy do formalnych warunków pozwu i brak ten może prowadzić do oddalenia wniosku o ustanowienie kuratora. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że powódka nie uprawdopodobniła, że miejsce pobytu pozwanego nie jest znane. Przedłożyła ona jedynie informacje z Urzędu Miasta P. i z Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdy tymczasem przyjmuje się, że dla spełnienia przesłanki uprawdopodobnienia wymagane jest złożenie szeregu dostępnych zaświadczeń na temat adresu pozwanego i zebranie wszelkich możliwych informacji na ten temat. Zwrócono także uwagę na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2010r. II CZ 150/10 w którym wyrażono pogląd, że do uprawdopodobnienia przesłanki z art. 144 § 1 k.p.c. nie wystarczy adnotacja poczty, iż adresat

wyprowadził się i przedstawienie informacji z Centralnego Biura Adresowego, Urzędu Miasta i Krajowego Rejestru Skazanych.

Przewodniczący wskazał, że powódka w niniejszej sprawie przedstawiła jedynie zaświadczenie odnośnie braku adresu zameldowania pozwanego, nie wykorzystując innych dostępnych źródeł informacji o miejscu jego pobytu. Powódka nie uprawdopodobniła także faktu, że pozwany nie przebywa pod ostatnio znanym adresem. W uzasadnieniu wskazano, że w związku z brakiem adresu pozwanego pełnomocnik powódki został wezwany do wskazania adresu zamieszkania pozwanego lub adresu jego pobytu bądź uprawdopodobnienia, że miejsce to nie jest znane w terminie 7 dni pod rygorem odmowy ustanowienia dla pozwanego kuratora i zwrotu pozwu. W związku z upływem terminu wskazanego w wezwaniu i wydaniem zarządzenia z dnia 26 czerwca 2013r. oddalającego wniosek o ustanowienie kuratora, uznano, że powódka nie uzupełniła braku formalnego pozwu w terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożyła powódka zaskarżając je w całości. Powódka wniosła o uchylenie zarządzenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu powódka wskazała, że - jej zdaniem - zarządzenie o odmowie ustanowienia kuratora jest niezasadne, gdyż przedstawione przez powódkę dokumenty świadczą, że miejsce zamieszkania pozwanego nie jest znane, a powódka wyczerpała przysługujące jej możliwości ustalenia tego miejsca.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje.

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 144 § 1 k.p.c. przewodniczący ustanowi kuratora, jeżeli wnioskodawca uprawdopodobni, że miejsce pobytu strony nie jest znane. Warunkiem ustanowienia kuratora jest zatem ustalenie, że miejsce pobytu strony, dla której ma być on ustanowiony, nie jest znane. Wystąpienie tej przesłanki należy jedynie uprawdopodobnić. Przy tym ciężar uprawdopodobnienia, że miejsce pobytu strony nie jest znane spoczywa na wnioskodawcy (wyjątki wskazano w zdaniu drugim powołanego przepisu, jednakże nie mają one zastosowania w niniejszej sprawie).

Słusznie Przewodniczący wskazał, że brak uprawdopodobnienia nie stanowi braku formalnego wniosku i nie ma w związku z tym podstaw do wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia złożonego wniosku w trybie art. 130 k.p.c. Trzeba jednakże dodać, że w doktrynie wskazuje się, że zastosowanie art. 130 k.p.c. nie wchodzi w grę jedynie w wypadku, gdy wnioskodawca wskazał we wniosku co najmniej jeden środek uprawdopodobnienia zaistnienia przesłanki z art. 144 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. (vide: K.Weitz [w:] M. Jędrzejewska, P. Grzegorzczak, K. Weitz, T. Ereciński, J. Gudowski „Kodeks postępowania cywilnego Komentarz Część pierwsza Postępowanie rozpoznawcze Część Druga Postępowanie zabezpieczające” LexPolonica 2012]. Zatem jeżeli wnioskodawca wskazał co najmniej jeden środek mający uprawdopodobnić zaistnienie omawianej przesłanki (co miało miejsce w przedmiotowej sprawie), a środek ten do tego celu okaże się niewystarczający, to wniosek o ustanowienie kuratora nie może zostać uwzględniony i podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutu powódki, że przedstawione przez nią dokumenty tj. pismo z Urzędu Miasta P. i z Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w dostateczny sposób uprawdopodobniły, że miejsce pobytu pozwanego nie jest znane, a jednocześnie, aby zdobywając te informacje powódka wykorzystwała przysługujące jej możliwości. Słuszne jest twierdzenie powódki, uznane przy tym przez Przewodniczącego, że przedstawione przez nią dokumenty wskazują, że organy te nie posiadają danych co do zameldowania pozwanego na pobyt stały czy czasowy, jednakże za Przewodniczącym należało przyjąć, że nie jest to informacja wystarczająca dla skorzystania z instytucji wskazanej w art. 143 i 144 k.p.c.

Zasadnie Przewodniczący powołał się przy tym w swoich rozważaniach na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2010r. II CZ 150/2010 (LEX nr 738546) w którego uzasadnieniu wskazano, że do uprawdopodobnienia, o którym mowa w art. 144 k.p.c., nie wystarcza stwierdzenie właściwego organu, że strona nie jest zameldowana w danej miejscowości i w związku z tym nie figuruje w rejestrze mieszkańców danej miejscowości; konieczne jest poza tym wykazanie, że nie tylko żądający ustanowienia kuratora, lecz także inne osoby, które mogą mieć informacje o

miejscu pobytu strony, a w szczególności krewni, powinowaci i inne osoby bliskie m.in. także zakład pracy w którym strona była ostatnio zatrudniona, nie mają wiadomości potrzebnych do doręczenia stronie pisma procesowego lub zawiadomienia o posiedzeniu sądu. Nie można także pominąć tego, że fakt zameldowania pod danym adresem jest pojęciem administracyjnoprawnym i nie ma znaczenia dla prawa cywilnego w tym dla określania adresu pozwanego w pozwie, choć niewątpliwie adres zameldowania stanowi dla strony przeciwnej ułatwienie w zakresie ustalenia adresu zamieszkania drugiej strony.

Prawidłowo w uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że powódka nie wykorzystała wszystkich dostępnych źródeł informacji celem ustalenia adresu pozwanego – przede wszystkim nie sprawdziła adresu pozwanego w aktach rejestrowych, gdzie pozwany jako członek zarządu miał obowiązek taki adres podać.

W konsekwencji uznać należało, że powódka nie uzupełniła braków formalnych pozwu z zakreślonym terminie tj. nie podała adresu zamieszkania pozwanego, stąd zasadnie stosownie do art. 130 § 2 k.p.c. Przewodniczący zwrócił powódce pozew.

Biorąc powyższe pod rozwagę na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie powódki oddalono.

/-/SSA Marek Górecki /-/SSA Mariola Głowacka /-/SSAJacek Nowicki